

С. Б. Манько

ФУНКЦІОНУВАННЯ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ В ПЕРІОД КАРАНТИНУ

S. B. Manko

FUNCTIONING OF MUSIC CULTURE OF UKRAINE IN THE TIME OF THE QUARANTINE PERIOD

Музична культура України існувала в різні часи, але процес її функціонування був завжди непростим, від зародження, під час розвитку, і тим паче, нині, у період тотальної всесвітньої кризи з приводу COVID-19. На сучасному етапі, якщо розглянути діяльність українських артистів у контексті існування економіки країни, можна побачити відсутність можливостей втілювати творчі задуми виконавців у життя на практиці. Оскільки всі концертні заходи під час карантину заборонені, єдиним варіантом демонстрації власної творчості для артистів залишається інтернет-простір, який, на жаль, не приносить прибутку. Так, в інтернет-мережі виконавці можуть ділитися новими треками з масовою аудиторією, але цей варіант не вирішує проблеми заробітку артистів.

Вітчизняні виконавці, як і світові, піднімають тему карантину у власних композиціях, підтримуючи свій народ емоційно та створюючи відчуття гарного настрою, але люди втомилися від задовго карантинного періоду, який може затягтися ще на роки, тож і самі артисти втомилися.

Нині, на жаль, артисти обмежені у своїй діяльності і не мають нагоди на реалізацію власного доробку, адже публічні концерти зараз заборонені, тож і прибутку вони не отримують, а це призводить до того, що немає коштів для написання якісних треків і відеокліпів. З цього висновуємо, що і ротації пісень на радіо та телевізійних каналах також не можуть бути фінансово виправданими.

Дійсно, період карантину для всієї країни є досить складним етапом і не лише для України. Онлайн-заходи не можуть бути успішними з точки зору артистів. У вересні 2020 р. вітчизняні виконавці вийшли на мітинг протесту під Кабмін з приводу карантинних обмежень. Звісно, цей захід не вирішив проблему творчої еліти, а лише продемонстрував, наскільки важко нині вітчизняним виконавцям.

Останнім часом почали проводити багато міжнародних багатожанрових фестивалів в онлайн-режимі, що дозволяє юним артистам в умовах карантину продемонструвати власну творчість. Відеовиступи конкурсантів розміщують на youtube-каналах конкурсів, і всі можуть ознайомитися з власними конкурентами. Це цікава й корисна практика для творчої молоді.

Відомі артисти все частіше намагаються організувати онлайн-концерти, але якість таких виступів на велику аудиторію має багато технічних проблем. У власних соціальних мережах вони демонструють різні кавер-версії як власних пісень, так і інших виконавців, запитуючи аудиторію про їхню думку з приводу каверів. Підживлюють інтерес до власної творчості будь-яким варіантом, зберігаючи власну слухачьку аудиторію.

Отже, артисти в період карантину вимушені працювати виключно не заробляючи кошти своєю працею, а на перспективу, створюючи нові альбоми і відкладаючи їх реалізацію на майбутнє. Вони вимушені шукати альтернативні заняття, щоб заробити на життя і на створення нової музики (у технічному

аспекті). Артисти естради беруть участь у різних телевізійних ток-шоу, ведуть блоги у власних соціальних мережах, але власною творчістю у складний період карантину вони заробити на життя і творчість не мають змоги.

Музична культура України, як і всього світу, зараз, безсумнівно, переживає великий занепад. Але вітчизняні артисти все ж намагаються працювати над новим репертуаром, альбомами, проєктами на перспективу, займаються пошуком нового звуку, опановують нові цікаві теми, застосовуючи оригінальне поєднання стилів. У музикантів з'явилося багато вільного часу, який вони витрачають на самовдосконалення. Врешті-решт, музична культура — це душа українського народу, яка навіть у складні часи намагається вижити, адже вона потрібна власній країні.

А. Ю. Рум'янцева

АЛГОРИТМ ВЗАЄМОДІЇ ТРАДИЦІЙ І НОВАЦІЙ ЯК ЧИННИК ПРОГРЕСУ ПІАНІСТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

А. Yu. Romyantseva

INTERACTION ALGORITHM OF TRADITIONS AND INNOVATIONS AS A FACTOR OF THE PROGRESS OF PIANO CULTURE

Піаністична культура як цілісна багатofункціональна система, що містить взаємозалежні підсистеми (виконавство, педагогіку, освіту, дослідницьку та методичну діяльність, композиторську творчість), концентрує досвід діяльності в галузі фортепіанного мистецтва. Накопичення досвіду в мистецтві відбувається в процесі успадкування напрацювань попередників, що передбачає збереження й трансляцію художніх цінностей минулого, які витримали перевірку часом. Зокрема у фортепіанному мистецтві успадкування здійснюється у формі збереження раніше сформульованих методичних настанов та принципів, але не шляхом прямого запозичення, а через ретельний відбір, критичне переосмислення, переробку, зміну, а також повторення, збереження і використання.

Спадкоємність фортепіанного мистецтва реалізується через традицію, сутність якої полягає у фіксації та подальшій трансляції оптимальних ustalених положень фортепіанної педагогіки та виконавства, що витримали випробування часом, передаються від покоління до покоління і залишаються актуальними в нових історичних умовах. Яскравим підтвердженням цьому є прогресивні методичні принципи К. Е. Баха (викладені в роботі «Досвід про істинне мистецтво гри на клавирі» у XVIII ст.) про необхідність «співу» на фортепіано й утримування від зовнішньої віртуозності, а також настанови В. А. Моцарта (зафіксовані у XIX ст. І. Н. Гуммелем) про принципи оволодіння різними видами туше шляхом внутрішнього відчуття кінчиків пальців. Зазначені методичні положення стали не тільки підґрунтям для формування виконавської майстерності наступних поколінь, а й не втратили своєї значущості в музично-теоретичному просторі сьогодення. Актуальними донині є і мистецтво співу на фортепіано, репрезентоване С. Тальбергом і Ф. Вік, а також методичні постулати Р. Шумана про важливість зацікавленості учня в удосконаленні своєї майстерності, необхідність невинного слухового контролю, непримиренність до захоплення технікою заради техніки. Перевірені